

Caracterizarea personajului Ghita din opera Moara cu noroc scrisa de Ioan Slavici-a doua parte

Puterea sa, acea putere a omului cinstit pe de-a intregul, se naruie progresiv. Minciuna il face pe Ghita complicele lui Lica si-i erodeaza in-crederea in sine. Solutia de a pleca de la han este evitata, Ghita fiind atras de puterea banului: "Dara Ghita nu voia sa plece; nu-l lasa inima sa paraseasca locul la care in scurt timp putea sa se faca om cu stare". Nevoit sa disi-muleze, Ghita devine tot mai retras. El pierde treptat relatiile pe care de fapt doreste cel mai mult sa le pastreze intacte, cele din interiorul familiei sale. Acceptand sa devina complicele lui Lica, Ghita se lasa, pentru scurt timp, condus de vointa acestuia. Personajul intelege insa ca singurul mod de a invinge raul este divulgarea faradelegilor lui Lica. Pentru a invinge raul care-l corupsese, Ghita e in stare sa sacrifice orice. O vina apasatoare ii face existenta insuportabila.

Sentimentul vinei, esential in intreaga proza a lui Slavici, apropie opera autorului ardelean de radacinile clasice ale literaturii, de tragedia greaca. In genere, toate actiunile pe care le savarseste Ghita pentru a scapa de sub im-periul raului trebuie privite din perspectiva tragicului. Zbaterea sa prelungita, tensiunea sa interioara, ating un punct de varf atunci cand alege sa revina de partea legii si sa-l deconspire pe Lica. Intre rau, reprezentat de Lica, si lege, reprezentata de jandarmul Pinte, Ghita se situeaza pana la urma de partea legii. Sacrificiul este suprem. Pentru a-l atrage pe Lica, Ghita isi lasa sotia prada acestuia. Plecand la Ineu, el mediteaza: "Daca e rau ce fac, nu puteam sa fac altfel". Gestul extrem al personajului starneste admiratia jandarmului Pinte: "Tare om esti tu, Ghita, grai Pinte pe ganduri. Si eu il urasc pe Lica; dar n-as fi putut sa arunc o nevasta ca a ta drept momeala in cursa cu care vreau eu sa-l prind". Nimic nu e mai important ca ispasirea pedepsei, ca rascumpararea vinei. De aceea, ura pentru Lica nu e decat element secundar. Primeaza cedarea lui Ghita, abdicarea in fata raului si a minciunii. Ea genereaza, in fond, si setea de razbunare. Personajul este menit sa implineasca un destin tragic.

Din nou destinul joaca un rol de prim-plan, asa cum se intampla in intreaga opera a lui Slavici. Existenta lui Ghita se naruie. Moartea devine unica alternativa. "Ura ajungand la paroxism, acum era momentul ca Ghita sa razbune totul. Este modul tragic in motivarea inevitabilei cadere prin actiunea exterioara, ceruta de constructia interioara" (E. Todoran). Iar "actiunea exterioara" inseamna uciderea sotiei sale, urmata de propria-i moarte: "Simt numai ca mi s-a pus ceva de-a curmezisul in cap si ca nu mai pot trai, iara pe tine nu pot sa te las vie in urma mea". Ghita o omoara pe Ana si este omorat imediat de Raut, omul lui Lica. Destinul este implinit. Spusele batranei, mama Anei, apar in finalul nuvelei ca o confirmare ca filosofia de viata a personajelor lui Slavici este cea a lui "ce ti-e scris in frunte ti-e pus". Simbolic, "Moara cu noroc", "scena" tragediei, arde. Privind hanul transformat in cenusa, batrana plange "cu lacrimi alinatoare": "â€" Se vede c-au lasat ferestrele deschise! zise ea intr-un tarziu. Simteam eu ca nu are sa iasa bine: dar asa le-a fost data!"

Purtator al vinei morale, Ghita moare. Moartea sa sugereaza ca nimic nu este mai presus de legea

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

---

morala, conditie esentiala a existentei lumii.